

ע"פ 6999/13 - פלוני, פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 6999/13

לפני: כבוד המשנה לנשיא מ' נאור
כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופט א' שהם

המערערים: 1. פלוני
2. פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת מיום
03.09.2013 ב-ת"פ 3452-08-12 שניתן על ידי כבוד
השופט ת' כתילי

תאריך הישיבה: כ"ט בכסלו התשע"ד (02.12.2013)

בשם המערערים: עו"ד ח'אלד אבו אחמד

בשם המשיבה: עו"ד שאול כהן

בשם שירות המבחן לנוער: גב' שלומית מרדר
בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין

עמוד 1

1. נגד המערערים הוגשו כתבי אישום נפרדים בגין אותו אירוע, שתוקנו במסגרת הסדרי טיעון. דינם נגזר בגזר דין אחד, וגם הערעורים בעניינם הוגשו יחד.
2. המערער 1 החזיק באקדח ללא רישיון. ביום 5.6.2012 הוא נסע יחד עם המערער 2 על קטנוע, ועמו האקדח. עקב דיווחים על אירוע ירי וחשד שעלה בעניין מעורבותם של רוכבי הקטנוע, החלו כוחות משטרה במרדף אחרי הקטנוע. רכב משטרה דלק בעקבותיו, תוך הפעלת סירנות ואורות כחולים וקריאה לעצור, אך הקטנוע המשיך בנסיעה מהירה. בכתב האישום שהוגש נגד המערער 1 צוין כי אחד הנאשמים אף הסתובב וירה לעבר הרכב המשטרה, אך הירי הופסק עקב מעצור בנשק. באישום הנפרד שהוגש נגד המערער 2 נטען שמערער זה היה מי שירה בפועל. אחרי הירי סטו המערערים לנתיב הנגדי והמשיכו בנסיעה מהירה שיש בה כדי לסכן חיי אדם. בשלב מסוים הושלך האקדח. בהמשך התנגש הקטנוע ברכב משטרה והשניים נמלטו. תוך מנוסתם השליכו את הקסדות והחולצות. המערער 1 הסתתר מפני השוטרים במשך מספר שעות מאחורי שיח. המערער 1 הורשע בעבירות הבאות: חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); מעשי פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק; החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק; נשיאה והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק; ירי באזור מגורים, לפי סעיף 340א לחוק. למערער 2 שהוא קטין יליד 1996 יוחסו אותן עבירות פרט לעבירה של מעשי פזיזות ורשלנות.
3. בית המשפט קבע כי יש להרשיע גם את הקטין בגין המעשים שנקבע שביצע, וזאת בשל החומרה היתרה שראה בית המשפט במעשי המערערים, שכן פרט להחזקת הנשק והבריחה מהשוטרים, בוצע ירי לעבר השוטרים. בית המשפט ציין כי מעשים אלה צופנים בחובם סיכון לפגיעה בחיי אדם ופוגעים בתחושת הבטחון של האזרחים. בית המשפט עמד גם על החומרה היתרה שבעבירות הכרוכות בשימוש באקדח, שהפך לכלי נפוץ.
4. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם את נסיבותיו של המקרה ואת העבירות בהן הורשע המערער 1 נע בין שנתיים לחמש שנות מאסר בפועל. בעניין המערער 1 נתן בית המשפט דעתו לנסיבות חייו הקשות, אך בצד זאת ציין כי המערער לא שינה את אורחות חייו מאז הסתבכויות קודמות עם החוק. בית המשפט הטיל על מערער זה 40 חודשי מאסר, מתוכם 30 חודשים לנשיאה בפועל בניכוי ימי מעצרו והיתרה על תנאי למשך שלוש שנים. בית המשפט הורה על הפעלת מאסר מותנה של שישה חודשים במצטבר, ופסל את המערער 1 מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים מיום שחרורו. אשר למערער 2, נתן בית המשפט דעתו להיותו קטין אשר זו הרשעתו הראשונה ולסיכוי השיקום הטובים בעניינו. לאחר שהרשיעו כאמור קבע בית המשפט, כי ירצה את עונשו במעון נעול לתקופה של 30 חודשים. כן נדון מערער זה לעשרה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים.
5. ב"כ המערערים בטיעונו בכתב ובעל פה עשה ככל יכולתו לשכנע אותנו להקל עם המערערים. לגבי המערער 1 ביקש להקטין את תקופת המאסר ולצמצם את הפסילה. לגבי המערער 2 ביקש לבטל את הרשעתו, ובאופן חלופי ביקש לקצר את תקופת החזקתו במעון הנעול או להחזיר את המערער למוסד אחווה, שהוא מוסד פתוח, בו שהה עד שהועבר לפני זמן קצר למעון הנעול.
6. התסקיר העדכני לגבי המערער 1 מצביע על כך שתחילה התקשה מערער זה להסתגל למעצרו, אך עתה הוא מצוי בשלבים ראשונים של השתלבות בקבוצת שליטה בכעסים, והוא מביע עתה חרטה על מעשיו. המערער 2 נקלט

במעון הנעול רק לאחרונה, ביום 11.11.2013, עקב מחסור במקומות. שירות המבחן מצביע על כך שרק לאחר גזר הדין לקח המערער 2 אחריות על ביצוע העבירות והחל להתגייס להליך טיפולי מעמיק. שירות המבחן הציע לדחות לגבי מערער זה את הדיון כדי שיוגש תסקיר משלים. בקשה זו נדחתה במעמד הדיון.

7. לא ראינו מקום להתערבות לגבי אף אחד מהמערערים. לדעתנו העונש שהוטל על המערערים שניהם הוא קל ביחס לנסיבות העבירות. לענין המערער הראשון אדגיש, כי בגין המרדף לבדו העונש הוא על צד הקולא; הוסף לכך את החזקת הנשק והשימוש בו המביאים לכך שהעונש סוטה, ולא במעט, לקולא מן הענישה הראויה.

אשר למערער 2, קטין שלא נרתע לעשות שימוש בנשק כלפי שוטרים, אני סבורה שהעובדה שהוא נשלח למעון נעול יש בה כדי למצות את מלוא השיקולים לקולא. גם בהנחה שבעוד שלושה חודשים היה מוגש לנו תסקיר חיובי על התקדמותו של הקטין ושיקומו, לא היה מקום להקל עם הקטין מעבר למה שכבר הקל עמו בית המשפט, ובוודאי לא להימנע מהרשעתו.

שני הערעורים נדחים.

ניתן היום, ה' בשבט, תשע"ד (6.1.2014).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

המשנה לנשיא
